

Г. С. Сабірзянов, Р. Р. Мусабекова

Кутуй Адель

КУТУЙ Адель (Кутуй Гадел; справж. – Кутуєв Гадельша Нурмухаметович; Кутує Гаделша Нурмөхәммәтович; 15(28). 11. 1903, с. Татарський Кинади, нині Пензен. обл., РФ – 15. 06. 1945, м. Згеж, Польща) – татарський письменник. Член СП СРСР (1939). Учасник 2-ї світової війни. Закін. Сх. пед. інститут (Казань, РФ, 1929). У 1920–30-х рр. виступав із поет. творами. Автор п'єс на морал.-етичні теми «Балдызкай» («Своячка», 1926), «Казан» («Казань», 1927), «Күк күгәрчен» («Сиза голубка»), «Жавап» («Відповідь»; обидві – 1929; усі п'єси поставлені на сцені Татар. театру ім. Г. Камала). П'єса «Шатлык жыры» («Пісня радості», 1935), оповідання «Солтанның бер көне» («Один день Султана», 1938), «Вөждан газабы» («Докори сумління», 1939), «Нишләргә?» («Як бути?», 1940), лірико-психол. повість «Тапшырылмаган хатлар» («Невідправлені листи», 1936; перекладено багатьма мовами, зокрема рос. – Казань, 1982) присвяч. питанням формування морал. засад суспільства. Написав також фантаст. повість для дітей «Рөстәм мажаралары» («Пригоди Рустама», 1945). Видав цикли нарисів «Донбасстан хатлар» («Листи з Донбасу», 1926), «Үз казаныңда гына үсеп булмый» («Не можна рости, варячись у власному соку», 1929), де згадано про творчість Т. Шевченка, І. Франка, П. Тичини, І. Микитенка. Усі книги опубл. у Казані. Переклав окремі твори В. Маяковського. Відвідував Україну.

Рекомендована література

1. Усманова З. Адель Кутуй. Казань, 1966.

Бібліографічний опис:

Кутуй Адель / Г. С. Сабірзянов, Р. Р. Мусабекова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52190>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).